

Sygn. akt VIII Pz 24/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy – Wydział VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Maria Pierzycka - Pająk (spr.)

Sędziowie: SSO Jolanta Łanowy

SSO Grażyna Łazowska

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2014r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej w W.

o odprawę rentową

na skutek zażalenia strony pozwanej od postanowienia Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach zawartego w punkcie drugim wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 30 grudnia 2013r. **w sprawie** sygn. akt IV P 347/12

postanawia:

oddalić zażalenie

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Maria Pierzycka - Pająk (spr.) (-) SSO Grażyna Łazowska

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 grudnia 2013r. Sąd Rejonowy IV Wydziału Pracy w T., oddalił powództwo M. M. przeciwko (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej w W., w sprawie o odprawę rentową. Postanowieniem zawartym w punkcie drugim tego wyroku Sąd odstąpił od obciążenia powódki kosztami zastępstwa procesowego pozwanej.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia o kosztach Sąd I instancji odwołał się do zasad rozstrzygnięcia o kosztach procesu ustanowionych w art. 102 k.p.c. tj. do zasady pozwalającej w szczególnie uzasadnionych przypadkach, odstąpienie od obciążania strony przegrywającej kosztami procesu.

Argumentując swoje rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu Sąd Rejonowy odniósł się do skomplikowanego charakteru sprawy. Sąd I instancji podniósł również, że przy zwalnianiu powódki z obowiązku ponoszenia przez nią kosztów zastępstwa strony przeciwnej, miał na uwadze jej sytuację finansową.

W dniu 17 lutego 2014r. strona pozwana złożyła zażalenie, zaskarżając orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie 2 wyroku. Wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie od powódki, na rzecz pozwanej, kosztów procesu w kwocie 1.800 zł oraz przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia pozwana podniosła, że jej zdaniem okoliczności całej sprawy, nienależyta ocena powodzenia powództwa przez powódkę nie zasługują na zastosowanie kwalifikowanej desygnatem sytuacyjnym instytucji zwolnienia od ponoszenia kosztów procesu na rzecz strony wygrywającej.

W ocenie pozwanej w niniejszej sprawie nie wystąpiły okoliczności nadzwyczajne umożliwiające Sądowi zastosowanie art. 102 k.p.c.

Sąd Okręgowy VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. zważył:

Zażalenie pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżone przez pozwaną w punkcie 2 postanowienie o kosztach, znajduje oparcie w obowiązujących przepisach i zasługuje na aprobatę Sądu Okręgowego.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny stanu faktycznego, wskazał właściwą podstawę prawną rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego, zaś stanowisko jakie legło u podstaw tego rozstrzygnięcia zasługuje na pełną akceptację Sądu II instancji.

Sąd Rejonowy wydając zaskarżone orzeczenie zastosował art. 102 k.p.c. i pomimo przegranego procesu, nie obciążył powódki kosztami procesu.

Art. 102 k.p.c. daje Sądowi możliwość całkowitego lub częściowego odstąpienia od obciążania strony przegrywającej kosztami procesu. Sąd nie jest zobligowany do zastosowania tego przepisu, a jedynie ma taką możliwość, po rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy. Sądy posiadają swobodę kształtowania orzeczeń o kosztach procesu, a więc i kosztach zastępstwa procesowego, samodzielnie decydują czy na gruncie konkretnej sprawy zachodzą owe "szczególne okoliczności" o jakich mowa w powoływanym wyżej przepisie, pozwalające na odstąpienie od obciążania strony przegrywającej kosztami postępowania.

Jak wskazał Sąd Najwyższy „zastosowanie przez sąd art. 102 k.p.c. powinno być oceniane w całokształcie okoliczności, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu jak i fakty leżące na zewnątrz procesu zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego (sytuacji życiowej). Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego” (postanowienie z 14 stycznia 1974r., II CZ 223/73, LEX nr 7379, postanowienie Sądu Najwyższego z 13 października 1976r. sygn. IV Pz 61/76, LEX nr 7856, postanowienie Sądu Najwyższego z 16 lutego 1981r. sygn. IV Pz 11/81, LEX nr 8307).

W ocenie Sądu Okręgowego zaskarżone orzeczenie jest uzasadnione, ponieważ powódka wykazała w toku postępowania przed Sądem Rejonowym fakty dotyczące jej złej sytuacji życiowej i majątkowej, które mając na uwadze zasady współżycia społecznego, uzasadniały całkowite zwolnienie jej z ponoszenia kosztów sądowych.

W celu wzmocnienia stanowiska Sądu I instancji, dodatkowo należy wskazać, iż nie bez znaczenia jest, że powódka była przekonana o słuszności swoich żądań, ponieważ w takim przekonaniu utrzymywał ją profesjonalny pełnomocnik, z którego usług korzystała. Przy czym nie ma znaczenia zarzut pozwanej, że profesjonalny pełnomocnik winien powódce wyjaśnić, że jej roszczenie nie miało uzasadnienia. Okoliczność ta podlegała bowiem ocenie Sądu, który w toku procesu, w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności akt rentowych powódki i akt Sądu Okręgowego w Gliwicach w sprawach, gdzie rozpoznawano jej odwołania od decyzji odmawiających jej prawa do renty, przyjął, iż rozwiązanie przez pozwaną umowy o pracę z powódką, istotnie nie miało związku z nabyciem przez powódkę uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy miał na uwadze również sytuację materialną i życiową powódki, która wykazała swoją niekorzystną sytuację materialną przedstawiając w toku procesu informacje o stanie rodzinnym i dochodach rodziny. W szczególności powódka M. M. (2) razem z mężem osiąga miesięczne dochody w wysokości 2.900 zł., który to dochód stanowi jedyne źródło utrzymania całej ich 3-osobowej rodziny (w tym małoletniego syna, który uczy się w szkole średniej). Wprawdzie nie wskazała jak kształtują się ponoszone przez nią stałe opłaty związane z wynajmem mieszkania, mediami oraz wyżywieniem i utrzymaniem trzyosobowej rodziny. Należy jednak zauważyć, że z akt rentowych powódki i akt sądowych w sprawach, gdzie starała się o prawo do renty wynika, że po rozwiązaniu stosunku pracy nie zostało jej przyznane świadczenia rehabilitacyjne na dalszy okres, a prawo do renty uzyskała dopiero po upływie 1,5 roku od ustania stosunku pracy, a tym samym przez cały ten okres utrzymywała trzyosobową rodzinę jedynie z niezbyt wysokiej wypłaty męża. Z doświadczenia życiowego wynika, że kwota 1.900 zł miesięcznie, jaką w tym czasie dysponowała powódka, jest kwotą niewystarczającą na zaspokojenie wszystkich potrzeb rodziny i równoczesne opłacenie kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania i mediów, a także kosztów leczenia powódki wymagającej stałego leczenia. Należy zatem uznać, że w czasie kiedy przez 1,5 roku prowadziła starania o przyznanie prawa do renty, przy niewystarczających dochodach powódka z całą pewnością była zmuszona zaciągnąć pożyczki lub inne zobowiązania, które po otrzymaniu prawa do renty jest zmuszona regulować, z nadal niezbyt wysokich miesięcznych dochodów. Wszystkie powyższe okoliczności wskazują, przy uwzględnieniu zasad współżycia społecznego, pozwalają na stwierdzenie, że powódka nie jest w stanie ponieść koszty zastępstwa procesowego strony pozwanej, choćby w części.

Reasumując należy z całą stanowczością podkreślić, że Sąd Rejonowy rozważył wszystkie powyższe okoliczności i wbrew twierdzeniu strony pozwanej, uwzględnił je w swoim rozstrzygnięciu, biorąc pod uwagę charakter roszczenia i sytuację powódki, i stosując art. 102 k.p.c. nie obciążył jej kosztami procesu.

W ocenie Sądu odwoławczego, brak podstaw do obciążania powódki kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Z powyższych względów, wobec braku podstaw do uwzględnienia zażalenia należało orzec jak w sentencji na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO Jolanta Łanowy SSO Maria Pierzycka - Pająk (spr.) SSO Grażyna Łazowska

Zarządzenia:

1. postanowienie odnotować;
2. odpis postanowienia doręczyć:
  - pełnomocnikowi powódki
  - pełnomocnikowi pozwanej
3. po nadejściu zwrotnych potwierdzeń odbioru, akta przesłać do Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

G., dnia 12 maja 2014r

SSO Maria Pierzycka-Pająk

HL